

ЗНАЕТЕ ЛИ, ЧЕ?

БАРАБАНСКИ СЪВЕТИ

ДАРОВИТИ ДЕЦА

— Въ Венецуела (Америка) е открит най-големия водопад въ свѣта. Той се спуска отъ 1520 м. височина и образува водовъртежъ, следъ което продължава спускането си още на 300 м. надолу. Водопадътъ се образува въ р. Карони — притокъ на голѣмата р. Ориноко.

— На последното заседание на французския институтъ, библиотекарьтъ съобщилъ, че една книга, взета отъ библиотеката на института още въ 1838 година, завчера била върната и поставена на мѣстото, въ шкафа, което 100 години стояло праздно.

— Неотдавна е изобретенъ единъ напълно металенъ термометъръ, безъ живакъ, вмѣсто който се намира една спирална метална жичка. Нейното свиване и разпущане се пренася на една стълбца, дето сж отбелязани граду-ситѣ.

— Въ една отъ холандскитѣ цвѣтни градини било добито за първи пжтъ лале съ оранжевъ цвѣтъ. Като новостъ, добило висока цена — всѣки стрѣкъ струвалъ около 5,000 лв.

АДРЕСНИКЪ НА БАРАБАНЧЕ

Въ миналия брой пропуснахме да съобщимъ, че онѣзи, които иматъ желание да кореспондиратъ съ свои другарчета отъ други села и градове, при изпращане точнитѣ си адреси въ редакцията, да съобщатъ: по какви въпроси желаятъ да си пишатъ, илюстрирани ли картички искатъ да си заменятъ, пощ. марки ли или др. Ето още нѣколко адреси:

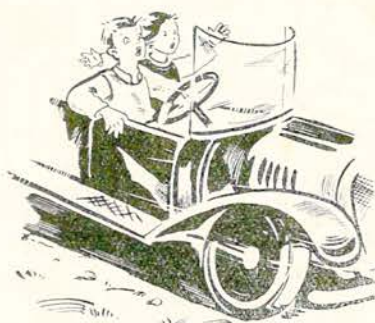
— Георги Василевъ Пановъ, бул. „Царь Освободителъ“ № 101 гр. Пловдивъ.

— Яни М. Стойчевъ, с. Дрѣнково, Айтоско.

— Николинка Г. Димитрова, мелница „П. Х. Петровъ“, Ямболъ.

— Стоянъ Р. Петровъ, с. Лазарево, Карнобатско.

(Следва)

— Качите ли се на автомобилъ, стойте мирно и не пипайте кормилото, за да не стане нѣкое нещастие съ васъ.

В. „Барабанче“

Отъ училище се връща въ родната си мила кжща, първолакътъ Христовъ Панчо съсъ другарчето си Ванчо и разказа на баща си, че учителя имъ Власи е донесълъ вестникъ детски, пълненъ съ много хуморески, снимки чудни, интересни, а за мъничкитѣ — пѣсни! Разни гатанки, задачи, стихчета за първолаци.

— Татко, татко, запиши ме! Съ него, татко, утѣши ме. . . Татко му пари извади и на Панчо ги предаде. . .

Следъ недѣля пощальона викна Панчо отъ балкона:

— Ето на какво донесохъ и на всѣкому занесохъ — и на Ванчо „Барабанче“, и на мъничкото Анче. . .

Панчо много се зарадва, та дори и не обѣдва. . .

Янко Д. Урумовъ

Четете в. „Барабанче“!

Ученикътъ Тодоръ Ц. Коцовъ, снетъ съ изработения отъ него малъкъ влакътъ Машината е изработена отъ тенекитѣ а вагонитѣ отъ картонъ.

ЮГОСЛАВСКИ ПИСАТЕЛИ

Тиха нощъ се спуска

Стихотворение отъ Драг. И. Иличъ

Тиха нощъ се спуска надъ поля, гори; подъ покривка бѣла чезнатъ долъ и ридъ. Не шуми рѣката, окована въ ледъ; задъ леса поглежда месецъ, плахъ и бледъ. Отъ страни далечни плава той насамъ, съсъ зелени палми раздѣлилъ се тамъ, где на пролѣтъ вѣчна вѣй зефира лекъ, и съ крила разхлажда слънчевия пекъ; где потоци бистри тихо ромонятъ, и безгрижни птички приказки редятъ: за страна далечна. зима где владѣй, и съ безумни вихри — своя гнѣвъ пилѣй.

Превелъ: Г. Пановски

Абонирайте се за в. „Барабанче“

Срещу предплатенъ годишенъ абонаментъ — 60 лв. за 40 броя — всѣки абонатъ на в. „Барабанче“ получава като подарѣкъ хубавата книга „Шарена градинка“, написана отъ нашия редакторъ Любомиръ Дойчевъ, и една „Барабанска карта“, която дава редъ права на притежателитѣ ѝ. Ето защо още днеска се абонирай за в. „Барабанче“ и изпрати снимката си до редакцията, ул. 15 ноемврий № 5 — София.

(Продължение отъ 1 стр.)

веселъ и засмѣнъ, вгледа се въ дветѣ деца и каза:

— Браво, момчета! Вие спасихте болната. Ако тая вечеръ не бѣхте я довели при мене, сигурно нѣмаше да оздравѣе. Сега ще можемъ да я излѣкуваме. И азъ Ви благодаря.

Петъръ се сбогува и трѣгна за дома си.

Когато Петъръ влѣзе въ кжщи, видѣ по лицата на родителитѣ си голѣма уплаха и безпокойство. Баща му напразно бѣше го потърсилъ изъ селото. А майка му на нѣколко пжти бѣше излизала на пжтя, да гледа нѣма ли да се зададе отнѣкжде.

Като го видѣ, баща му избухна гнѣвно:

— Кжде ходишъ по това време — развика се той, — а? — Казвай де! Като ти взема сопата. Ще те науча, какъ се хайманува. Кжде бѣше?

— Чакай, тате, ще ти кажа, — говори кротко Петъръ. — Трѣбва да помогна на една болна жена.

И той разказа случката.

— Ей, че ни изплаши, — каза още сърдито баща му. — Вижъ го кжде билъ? Гледай, не остана крѣ по лицето на майка ти! Пено, — обър се той къмъ дъщеря си, — бързо свари единъ чай да се стопли. това, което е направилъ тая вече — пада му се!

Край